

אמרי שפר אוסף 'רע'

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אומר הרבי מפיאסצנא חייבים להבין שהדבר החזק ביותר בעולם הוא ההשפעה. לכן אתה חייב, חייב! לדעת, להיות משפיע על העולם. כי אם לא, אתה תהיה מושפע מהעולם.

אושר אינו כאשר אנו מקבלים מה שאנו רוצים אלא שאנו מרוצים ממה שאנחנו מקבלים.

אחד הקוראים כותב, בגלל ריסוסים יש באתרוגים הרבה רעל ולא כדאי לאכול אותם גם אחרי קילוף.

איך כותבים 'נח בשבע טעויות'?... פשוט כותבים "נח בשבע טעויות"... או לחילופין: "נויאעך".

איש נוח הוא המנעים את השהות סביבותיו, אינו דורש מאומה לעצמו, ואינו מפנה אצבע מאשימה כלפי שום אדם, נוהג במידות ישרות והגונות. זו היא הדרך הקלאסית הנתונה בידי אדם, דרכה יזכה למצוא חן בעיני ה'.

איתא בחז"ל בפרשתנו (נח) שאדם מגזל לא מרוויח כלום, והכסף הולך לתרופות ושאר נזקים שיש בבית. ולפעמים אדם חושב שיעשה קומבינה כאן ושם וירמה קצת אולי הוא ירוויח עוד כמה שקלים, אז שיידע דבר ראשון יש לו עבירה גדולה, ודבר שני הוא לא באמת מרוויח אלא מפסיד שמחר ישבר לו המקרר וזה יהיה בהכנות לשבת חשובה עם הרבה אורחים, והכל יתקלקל לו, וגם התפילות חלילה ועוד דברים. אז מבחינה פרקטית כדאי להימנע מכסף לא כשר.

אלה תולדות נח, בזוה"ק דורש נח על שבת ששמר נח שבת. ועיין מש"כ אאמ"ר ר"צ"ל בברכת אברהם רמז נחמד, כי אל"ה ר"ת לעשות את השבת לדורותם.

"א-לוהים אוהב במיוחד את האנשים הפשוטים. מנין לי לדעת זאת? עובדה שהוא ברא כה רבים מהם." (אברהם לינוקלן, מי שהיה הנשיא ה-16 של ארה"ב)

אל תמתינו לאדם אחר שישפר את חייכם. כל אחד מכם מצויד בכלים הכי טובים כדי להגיע למצוינות שבו.

אמר הרה"ק מסאטמאר זי"ע: אם יהודי אינו מאמין ש"פרנסה" הוא מן השמים הוא אפיקורס, אך אם אינו מאמין ש"שידוכים" הוא מן השמים, הרי הוא שוטה....

אמר רבנו שהעצה לומר תשעים פעם 'מוריד הטל' או 'ותן ברכה' להחזיק עצמו כך שלא יצטרך לחזור במקרה של ספק אינה לכו"ע, ולכן לדעתו אין לעשות כן. [וראה הליכות שלמה תפלה עמ' קט ועיי"ש שלגבי מוריד הגשם כן ראוי לעשות כן עיי"ש באריכות]

אם תחשוב שאת מסוגל או אם תחשוב שאתה לא, בשני המקרים תצא צודק.

אתה מייצר את המחשבות שלך, המחשבות שלך מייצרות את הכוונות שלך והכוונות שלך מייצרות את המציאות שלך.

בא אחד אל מרן הגה"ק בעל "חזון איש" זצ"ל ואמר לו "ס'קומט מיך א מזל טוב – [מגיע לי מזל טוב], אמר לו ה"חזון איש": לא מגיע לך כלום, כל מה שיש לך – הכל הוא חסדים מאת הקב"ה....

ביום ביאת האדם לעולם היא התחלה וחשבון וראש שנתו לעולם ומשום כך בכל שנה ביום הולדתו צריך שלא יישן באותו היום ויעסוק בתשובה ותפילה וצדקה והחרטה על העבר וקבלה על העתיד (חתם סופר, הקדמת ספר כתב סופר על התורה אהל לאה עמוד כט, וכן בחוט המשולש עמוד צב בהערה).

במוצאי שמחת תורה ניגשתי למלאכת פירוק הסוכה. כעבור שלושים וחמש דקות אף אחד לא היה יכול לדעת שבמשך שבוע ימים גרה כאן משפחה שלימה כולל כמה אושפיזין חשובים. לבנות אותה לקח פי חמש (!) זמן מזה, כולל כמה דקירות וקוצים שעד היום לא בטוח שמצאו את דרכם החוצה. עמדתי שם ליד הסכך הארוז ומחשבה נוגה חלפה בראשי – כמה קשה לבנות בעולם שלנו וכמה קל לפרק ולהרוס... אמנם רבי נחמן (שנפטר בחג הסוכות) התעקש להשריש בנו: "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל – תאמין שיכולים לתקן". אך גם אם נאמין שזה אפשרי, אין ספק שזה הרבה הרבה יותר קשה....

בספר אוצר החסד (קרן שמואל ירושלים תרנן עמוד 26) כתב שהגיע הגר"ש סלנט זצ"ל לגיל שבעים שלח באותו היום שבעים נאפוליונים של זהב עבור קמחא דפסחא לעניים וכן במלאות שמונים שלח שמונים.

בעלי המוסר מפרשים את הפסוק: "צהר תעשה לתיבה" על המחסום שהאדם צריך לשים ללשונו המוציאה מילים - תיבות מפיו. מובא בשם המגיד ממעזריטש הדורש לפי מידות התיבה: 300 אמה אורך = ש. 50 אמה רוחבה = נ. 30 אמה קומתה = ל. ראשי תיבות ל.ש.ג. = לשון, ומהלשון יוצאת "תיבה" = מילה וכשם ש"תיבת נח": הייתה חתומה בשמו של ה' כך יחתום האדם את שם ה' בפיו תמיד בכל "תיבה" שמוציא מפיו... ויש המוסיפים על כך כי מבר"ל ראשי תיבות: מוות וחיים ביד לשון...

ברכת זוכר הברית היא אחת מברכות הראייה שתיקנו חז"ל, הברכה נתקנה על ראיית הקשת בענן.

דווקא משום שהגשם חיוני כל כך ונצרך כל כך, לא טבע בו הבורא סדר וקביעות כיתר חלקי הבריאה, למען יזכרו הבריות תדיר כי הכל תלוי ועומד ברצונו הבלעדי של בורא העולם. הגשם, הנתון תמיד במצב של אי וודאות מבחינתנו, משמש לנו כשבט נועם וכמקל חובלים, להתריע באוזנינו ולעורר לבותינו בדבר מצבנו הרוחני. כאשר אנו ראויים לכך - הגשם יורד בשפע, וכאשר איננו ראויים לכך, חלילה - הגשם מנוע מלרדת ולהשקות את העולם. (רבי אליהו לאפיאן זצ"ל "לב אליהו" דברים עמ' ר"ט)